

A keresztény közösségfejlesztés nyolc alkotóeleme

Dr. Wayne L. Gordon

Nehémiás könyve Jeruzsálem városának siratásával kezdődik.

„akik a fogság után megmaradtak, nagy bajban és gyalázatban élnek abban a tartományban, Jeruzsálem várfala pedig csupa rés, és kapui tűzben égtek el.”

(Nehémiás 1:

3b)

Ez jól leírja a legtöbb mai amerikai belváros helyzetét: csaknem negyven éve elhanyagolják, és hagyják őket lepusztulni. Jézus Krisztus egyháza legjobb esetben is csak hátradőlt és figyelte, ahogyan ez megtörténik, de sok helyen még hozzá is járult a probléma kialakulásához. Nehémiás szavai: *"nagy bajban és gyalázatban"* nagyon ismerősen csenghetnek a mai ember számára –az egyházban is.

Felmerül a kérdés, hogy keresztényként hogyan reagálunk a szegények és az elhanyagolt városrészek problémáira?

A kétségbeejtő körülmények, amelyekkel a szegényeknek szembe kell nézniük, „forradalmat” kívánnak az egyház részéről a változás érdekében. A szegények közötti munka többéves tapasztalata révén sokan látták, hogy ezek a kétségbeejtő problémák nem oldhatók meg hétköznapi ám hősies hitű keresztények elkötelezettsége és kockázatvállalása nélkül.

A problémák megoldására számos elmélet létezik, de a legtöbb nem hoz tartós változást. A szegények problémáinak legkreatívabb és hosszú távú megoldása alulról jövő kezdeményezésekből és a helyi gyülekezetek erőfeszítéseiből származik. A megoldásokat olyan

emberek adják, akik Jézus képviselőiként, „ügynökeiként” tekintenek magukra itt a földön, saját környezetükben és közösségeikben.

Ez az elmélet keresztény közösségfejlesztés néven ismert. Ez nem egy olyan koncepció, amelyet szegény közösséget nem is ismerő emberek dolgoztak ki. Ezek bibliai, gyakorlati alapelvek, amelyeket a szegények közötti élet és szolgálat évei alakítottak ki.

John Perkins Mississippiben dolgozta ki először ezt az elméletet. John és Vera Mae Perkins 1960-ból Kaliforniából költözött vissza Mississippibe, hogy segítsen a szegénység és az elnyomás enyhítésében. Munkájuk és szolgálatuk révén megfogant a **keresztény közösségfejlesztés elmélete és gyakorlata**.

A keresztény közösségfejlesztésnek több mint 600 bizonyítottan jól működő modellje található Amerikában és jó eredményeket mutat hátrányos helyzetű közösségek fejlesztésében.

Az elmúlt negyven év tapasztalataira építve a keresztény közösségfejlesztésnek nyolc alapeleme van

Az első három John Perkins közösségfejlesztési alapelvei:

beköltözés, megbékélés/kiengesztelődés és újraelosztás. (Perkins 1995, 21–22.)

A többi számos más keresztény közösségfejlesztő dolgozta ki, miközben új utakat kerestek szegény környékek újjáépítésére.

Az alábbiakban röviden ismertetem a keresztény közösségfejlesztés nyolc alapelemét.

1. Beköltözés - Az emberek között élni!

Az evangélium megélése azt jelenti, hogy azt kívánjuk a felebarátunk és a szomszédunk számára, amit önmagunk és családunk számára. Az evangélium megélése azt jelenti, hogy ahogy saját életünk jobbá tételéért is fáradozunk, ugyanúgy

fáradozunk mások lelki, testi, szociális és érzelmi állapotának javulásáért is. Az evangélium megélése azt jelenti, hogy osztozunk mások szenvedésében és fájdalmában. Hogyan szeretett Jézus? „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.” (Jn 1,14)

Jézus tehát beköltözött a földre. Közöttünk lakott. Nem ingázott oda-vissza a menny és a föld között. Hasonlóképpen az evangéliumot az tudja a leghatékonyabban hirdetni, aki a szegények között él, mint ahogy Jézus is tette, akikhez Isten hívta el. A "beköltözés" lényegében a „megtestesülés” szolgálata, ahogyan Krisztus a megtestesült ige.

A beköltözéssel az ember jobban megérti a szegények valódi problémáit; és ekkor tud elkezdni valódi megoldásokat keresni. Például, ha egy szegény közösségben szolgálónak gyermekei vannak, biztos, hogy az illető mindent megtesz annak érdekében, hogy a közösség gyermekei jó oktatásban részesüljenek. A beköltözéssel a "ti-nekik és az övék" átalakul "mi-nekünk-miénk"-é. Az eredményes szolgálatok olyan hívő közösségeket hoznak létre és építenek fel, amelyek számára személyes tétje van szomszédságuk fejlődésének. A beköltözés lényegét tekintve közösség-orientált.

Háromféle ember él egy közösségben:

- Az első a "beköltözők" csoportja, azok az emberek, akik nem a környéken születtek, hanem beköltöztek oda.
- A második csoport a "visszatérők". Ezek azok az emberek, akik a helyi közösségben születtek és nőttek fel, majd elmentek, hogy jobb életkörülményeket teremtsenek. Általában visszatérnek az

egyetemről vagy a katonaságból. A környezőszegénység már nem tartja őket fogságban, mégis úgy döntenek, hogy visszatérnek, és abban a közösségben élnek, ahonnan egyszer megpróbáltak elmenekülni.

- Végül a "maradók" csoportja következik. Ők azok, akik elmenekülhettek volna a belváros problémái elől, de úgy döntöttek, hogy maradnak, és részt vállalnak az őket körülvevő problémák megoldásában.

1975-ben a szerző a chicagói West Side-i North Lawndale szomszédságába költözött. Ez egy olyan közösség volt, amely a legtöbb belvárosi városrészre jellemző: magas bűnözési ráta, alacsony iskolai végzettség, a kormányzat elhanyagolja a területet és fehér lakók kiköltöznek. Nem kérdés, hogy a beköltözés a keresztény közösségfejlesztés alapeleme és hogy a fejlesztés minden más alapelve erre épül fel.

2. Megbékélés/Kiengesztelődés

- Megbékélés az emberek és Isten között.

A megbékélés az evangélium középpontjában áll. Jézus azt mondta, hogy két elválaszthatatlan parancsolatban lehet összefoglalni a kereszténység lényegét: *Szeressétek Istent és szeressétek felebarátotokat, mint magatokat!* (Mt 22: 37-39) Először is, a keresztény közösségfejlesztés célja az emberek megbékéltetése Istennel Majd egyházi, gyülekezeti közösségekbe való befogadásuk, ahol tanítványokká válhatnak és növekedhetnek a hitükben. Az evangelizáció nagyon fontos része a keresztény közösségfejlesztésnek.

Elismert tény, hogy a megoldás nemcsak a munkahely teremtésben vagy a tisztességes lakáskörülmények megteremtésében rejlik, hanem Jézus Krisztussal való élő kapcsolatban. Alapvető fontosságú, hogy hirdessük Jézus Krisztus örömhírét, és hogy az emberek Krisztusba vessék a hitüket.

A tanítványság tehát nagyon fontos része a keresztény közösségfejlesztésnek.

A helyesen megértett evangélium a teljes embert érinti. Az emberekre egész emberként tekint; nem csak a lelki vagy éppen fizikai szükségleteket célozza meg. A keresztény közösségfejlesztés az Isten szeretete által átformált emberekkel kezdődik, akik válaszolnak Isten hívására, hogy az evangéliumot *az evangelizáció, a társadalomban való elköteleződés, a gazdasági fejlődés és igazságosság mellett való kiállás útján osszák meg másokkal.*

- Megbékélés az emberek és emberek között

A hét legszegregáltabb napja nemzetünkben (Amerika) a vasárnap reggel, az istentiszteletek ideje. *Az amerikai egyházak ritkán integráltak és ezzel a gyakorlattal hiteltelenné teszik az evangéliumot.* A keresztények a Miatyánkban így imádkoznak: "Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is." (Mt 6: 9)

Az egyházaknak tükrözniük kell a mennyet a földön, és *a menny a legintegráltabb hely a világon.* Az emberek minden nyelvből és nemzetből együtt imádják ott Krisztust. Ez annak az egyháznak képe, amelyet Krisztus mutat népének.

A kérdés a következő: *Lehet-e az az evangélium Jézus Krisztus igazi evangéliuma, amely ugyan megbékíti az embereket Istennel, de nem békíti ki az embereket egymással?*

Az ember Krisztus iránti szeretetének le kell bontania minden faji, etnikai és gazdasági akadályt. Amikor a keresztények összefognak, hogy megoldják közösségük problémáit, a nagy kihívás az, hogy átlépve ezeket a korlátokat, partnerekké váljanak és így mutassák meg a Krisztusban való egységünket. A keresztény közösségfejlesztés elismeri, hogy a szegények szeretete Krisztus egész testének a feladata: feketéé, fehéré, barnáé és sárgáé; gazdagé és szegényé; városié és falusiéi; képzetteké és képzetleneké.

Míg a Biblia túlmutat kultúrán és fajon, az egyháznak még mindig nehézségei vannak a Krisztusban való egység valóságának megélésével. A keresztény közösségfejlesztés tudatosan dolgozik a megbékélésért, azért, hogy minden fajú és kultúrájú embernek helye legyen Krisztus testében, az egyházban. Ez nem annyira egy programon keresztül valósul meg, hanem azáltal, hogy együtt élve, egy szomszédságban elköteleződünk egymás mellett. Ezért olyan fontos tehát a beköltözés, és az, hogy a többi elem hogyan épül fel erre.

Itt lehet nagyon hasznos Dr. John Perkins úgynevezett *megérezett szükséglet koncepciója*, azok számára, akik autentikus kapcsolatokat szeretnének létrehozni kultúrák között, forráshiányos területeken.

Annak érdekében, hogy bizalmi kapcsolatot építsünk ki olyan emberekkel, akik számára gyanús lehet a motivációk, negatív múltbeli tapasztalataik, az előítéletek vagy a tudatlanságuk miatt, azzal kell kezdeni, hogy megismerjük őket ott, ahol vannak.

Amikor meghallgatjuk történeteiket, és megismerjük jelen és jövőbeli reményeiket és aggályaikat, elkezdjük megérteni legmélyebben

érezett-szükségeiket is; ezek a fájdalmak és vágyak teszik lehetővé számunkra, hogy egy mélyebb szinten lépjünk kapcsolatba az emberekkel, ami mindig szükséges ahhoz, hogy valóban meg tudjunk békülni és kiengesztelődni. A hiteles megbékélés hatalma önmagunk és Isten között, valamint minden kultúrájú és fajú ember között a hatékony szolgálat nélkülözhetetlen eleme megsebző és megsebzett világunkban.

3. Az erőforrások igazságos (újra) elosztása

Amikor Krisztus testében a férfiak és a nők láthatóan jelen vannak és a szegények körében élnek (beköltözés), és amikor az emberek tudatosan szeretik felebarátjukat és felebarátjuk családját, úgy ahogyan az ember önmagát és családját szereti (megbékélés), annak eredménye az erőforrások igazságosabb elosztása lesz.

Amikor Isten jómódú/tehetős népe (fajtól és kultúrától függetlenül) elkötelezi magát, hogy hátrányos helyzetű közösségekben fog élni, amikor jó szomszédságra törekszik, példát mutat, hogy mit jelent Krisztus követőjének lenni, *azért dolgozik, hogy a közösség igazságos bánásmódban részesüljön, tudását és erőforrásait szomszédaikkal összefogva a közösség problémáinak kezelésére fordítja, akkor ezzel a gyakorlatba ülteti az erőforrások igazságos elosztását. Ez visszahozza az igazságosság alapelveit az elhanyagolt közösségekbe.*

Az igazságosság úgymond elhagyta a színes és nehéz gazdasági helyzetű közösségeket, igazságtalan büntető bírósági és börtönrendszert, igazságtalan bérbeadási gyakorlatot, igazságtalan lakásépítést és igazságtalan oktatási intézményeket hagyva maga után.

Az igazságszolgáltatás csak azoknak az embereknek áll

rendelkezésére, akiknek megengedhetik magunknak az igazságos bánásmód megfizetését.

Az erőforrások igazságos elosztása által új készségek, új kapcsolatok és új erőforrások áramlanak a közösségbe, amit a rászorulóknak képessé tételére és egy egészséges átalakulás érdekében használnak fel.

A keresztény közösségfejlesztési szolgálatok kiaknázzák azokat a kreatív energiákat és az odaszánást, melyek közösségben élő férfiakban, nőkben és fiatalokban rejlenek, valamint azokban, akik kívülről támogatják ezt a folyamatot. Ezáltal kreatív utakat találnak munkahelyek, iskolák, egészségügyi központok, lakhatási lehetőségek létrehozására és ezek hosszú távú fenntartásának és fejlődésének biztosítására.

Az erőforrások igazságos elosztásáért és a méltányos igazságszolgáltatásért folytatott munka hátrányos helyzetű közösségekben abban erősíti meg az embereket, hogy képessé váljanak önmagukon segíteni, ami a keresztény közösségfejlesztés legfőbb célja.

4. Vezetőképzés

A vezetőképzés elsődleges célja a szegény közösségekre jellemző erkölcsi, szellemi és gazdasági vezetés vákuumának kitöltése, helyi vezetők képzésével. Ezt úgy lehet a leghatékonyabban megvalósítani, ha olyan helyi keresztény vezetőket nevelünk/képzünk, akik majd a helyi közösségben maradnak.

A legtöbb keresztény közösségfejlesztési szolgálat nagy hangsúlyt fektet az ifjúsági munkára, már az óvodában megismertetik a gyerekeket Krisztus szeretetével, majd végig kísérik őket a középiskolán keresztül a főiskoláig, hit béli nevelést és tanulás béli támogatást nyújtva nekik. A főiskoláról/egyetemről való visszatérés

után a szolgálatba való bekapcsolódás lehetőséget teremt a vezetés gyakorlására.

A belvárosi közösségek vezetői hiányának hátterében a környékről való menekülés áll. Sokak számára a sikeres élet azt jelenti, hogy képesek elköltözni a környékről, hogy nem "ragadnak" ott.

A keresztény közösségfejlesztésben téves cél az, hogy segítsünk az embernek elhagyni a környéket, hogy megszabaduljanak a belvárosi közösségek problémáitól. Ez az alapvető és jellemző menekülő hozzáállás jelentős veszteségeket okozott ezekben a közösségekben. A világ szemében a siker az, hogy az illetőnek sikerül elhagynia a környéket, és otthon teremtene egy gazdagabb környéken.

A vezetőképzés csak akkor lehetséges, ha a szolgálat hosszútávú. Sokszor vagyunk vétkesek abban, hogy gyors megoldást próbálunk találni a szegények problémáira. A vezetőképzés a keresztény közösségfejlesztés legfontosabb eleme. Minden szolgálatnak rendelkeznie kell egy dinamikus ifjúsági szolgálattal, amely Jézus Krisztus jó hírével éri el a fiatalokat, majd felkészíti őket arra, hogy Krisztus hűséges híveivé és hatékony közösségi vezetőkké váljanak. Ennek megvalósításához legalább tizenöt évre van szükség, ezért egy szolgálónak úgy kell terveznie, hogy legalább ennyi ideig maradjon a környéken.

Ebben a jelenlegi helyzetben, amikor a latinokat és más etnikai csoportokat negatívan érinti jogi helyzetük Amerikában, ezt a fejlődési folyamatot szinte lehetetlen megvalósítani, mivel a fiatalok nem képesek főiskolára járni, vagy felkészülni egy stabil karrierre. Ebben az esetben a keresztény közösségfejlesztésnek az is a feladata, hogy társadalmi nyomást gyakoroljanak a jelenlegi

bevándorlási törvények megváltoztatása érdekében, amelyek ellehetetlenítik ígéretes fiatalok és családjaik életét.

A keresztény közösségfejlesztés számára a közösség vezetőinek képzése óriási prioritás, amely abszolút elkötelezettséget igényel; de kifizetődő, mert ezáltal közösségeink tele lesznek erős keresztény vezetőkkel, akik szeretik felebarátaikat, és megfelelő tudással és képességekkel rendelkeznek egyházaink, szervezeteink és intézményeink vezetésére, ezáltal fenntartható fejlődést biztosítanak közösségeik számára.

5. A közösség meghallgatása

Gyakran a közösségeket a *közösségen kívüli emberek* fejlesztik, akik *külső erőforrásokat hoznak be, anélkül, hogy figyelembe vennék a helyi közösségben rejlő erőt.* A keresztény közösségfejlesztés *elkötelezett az ott lakók álmainak, ötleteinek és elképzeléseinek meghallgatása mellett.* Ezt már említettük az előzőekben, úgy, mint az *"érezett szükségletek"* fogalmát.

A meghallgatás a legfontosabb, mivel a helyi emberek a jövő kincsei. Fontos, hogy ne a közösség gyengeségeire vagy igényeire koncentráljunk. Ismételten a korábban már említett érezett-szükséglet koncepció segít a közösségfejlesztőnek abban, hogy a közösség lakóinak vágyaira összpontosítson.

A prioritásnak a közösség elképzeléseinek és álmainak kell lennie. *Annak kell a középpontban lennie, amiben a közösség tagjai hisznek.*

Az erőforrás alapú közösségfejlesztés *a közösségben rejlő értékekre fókuszál és azokra épít.* Ez a keresztény közösségfejlesztés alapelveivel összeolvadva rendkívül pozitív eredményeket érhet el. Minden közösségnek vannak erőforrásai, de ezeket gyakran

elhanyagolják, semmibe veszik. *Amikor egy szolgálat erőforrás alapú közösségfejlesztést alkalmaz, megkeresi és megnevezi a közösség összes értékét és erőforrását, amely segít a közösségnek meglátni, hogy mennyi pozitív tulajdonsága van valójában.*

Majd ezen erőforrások mentén kezdődik el a közösségfejlesztés.

A keresztény közösségfejlesztés a közösségi találkozók és az erőforrások feltérképezése révén rámutat néhány olyan területre, amelyet a helyi lakosok szeretnének fejleszteni. *A figyelem középpontjába kerülő területeket, kérdéseket nem egy kívülről jövő szakembercsoport vagy szociológiai tanulmány vizsgálja. Ehelyett maguk a közösség tagjai döntenek arról, hogy mely területeket és hogyan szeretnének fejleszteni.*

Miután egy közösség eldöntötte, hová kívánja összpontosítani figyelmét, arra kerül a hangsúly, hogy milyen helyi erőforrásokból tudják ezt ők maguk megvalósítani.

Milyen tulajdonságokkal, tehetséggel és képességekkel rendelkezik a közösség, amelyek segíthetnek ezeknek a problémáknak a megoldásában? *A középpontban a közösség tagjai állnak, akik saját magukat képesnek tartják a probléma megoldására, nem pedig valamilyen kormányzati programtól vagy kívülről jött csoporttól várják, hogy majd megmentik őket.*

Ehhez elengedhetetlen, hogy a közösség vezetői segítsenek a közösségnek összpontosítani erőit és kihozni mindenből a legjobbat. Csak így hozhatnak változást a saját közösségük számára. *A keresztény közösségfejlesztés azt a szemléletet képviseli, hogy a problémával küzdő emberek rendelkeznek a legjobb megoldásokkal saját problémáik megoldására.* A keresztény közösségfejlesztés megerősíti az egyének méltóságát, és ösztönzi a

közösség elkötelezettségét és saját erőforrásaik bevetését a fenntartható változások megvalósítása érdekében.

6. Gyülekezeti alapú

Az író álláspontja szerint Isten népének közösségén kívül semmi más nem képes megerősíteni a szegények méltóságát és lehetővé tenni számukra, hogy kielégítsék saját szükségleteiket. A helyi gyülekezeten kívül gyakorlatilag lehetetlen hatékony, teljes körű szolgálatot végezni. Egy élő, tápláló hitközösség biztosítja a legjobban az evangelizáció, a tanítványság, a lelki kísérés és azon kapcsolatok lendületét, amelyek révén a tanítványok növekednek Istennel járva.

Napjaink egyik problémája az, hogy az egyház nem vesz részt a helyi közösségek fejlesztésében. Gyakran a gyülekezetek olyanok, mint egy barátságtalan szomszéd. A templomok sokszor csak vasárnap reggel és mondjuk szerda este vannak nyitva, és *a gyülekezetek szinte érdektelenek a körülöttük élők szükségleteivel szemben.*

A keresztény közösségfejlesztés alapelvei szerint az egyház missziójához hozzá tartozik, hogy aktívan részt vegyen a helyi közösség fejlesztésében. Az egyház elsődleges feladata természetesen evangelizálni, tanítványozni és gondot viselni a gyülekezet tagjairól. Jézus parancsa alapján azonban *az is a gyülekezet feladata, hogy szeresse felebarátját és a települést, ahol jelen van.* A gyülekezeteknek közösségük és környékük iránti szeretetükről kellene ismertté lenniük. Az ötleteknek és a programoknak is a gyülekezetből kellene elindulniuk.

Ez a megközelítés egyáltalán nem új az amerikai fekete gyülekezetekben. A „fekete” egyház mutatta fel a legtöbb közösségi

erőfeszítést a lakhatási és gazdasági problémák megoldásában. Bevásárlóközpontok épültek, idősotthonok szerveződtek és közösségek formálódtak át a gyülekezetek munkájának köszönhetően. Amilyen természetesek voltak a fekete gyülekezetek környezetében ezek az átalakulások úgy maradt ez idegen a tradicionális fehér egyház számára. Gyakran még mindig megjelenik a közösségfejlesztésben való részvétel ellenzése sok fehér felekezetben és egyházi csoportban.

Az elmúlt időben több új próbálkozás indult a latin és ázsiai közösségekben is, amelyek az egyházat még relevánsabbá teszik azok számára, akik felé szolgálnak.

Végül, talán a legnagyobb megtartó ereje a közösségfejlesztésnek a helyi gyülekezetnek a közösségépítése. Hisz a keresztyén közösség alapja az együttélés és az egymással való közösségvállalás. Létfontosságú a helyi gyülekezet, amelynek a közösség számára nyitott Istentisztelete van. A gyülekezet az, ahol az emberek összegyűlnek, hogy megújuljanak és hogy a személyes szükségük betöltsenek. Ez igaz mind a munkatársakra és a nem munkatársakra.

Milyen csodálatos az, amikor a helyi rendelő orvosát és páciensét egymás mellett látjuk vasárnap délelőtt az istentiszteleten. Ez a közösségépítés legjobb formája. A gyülekezet segít, hogy az emberek megértsék, hogy mindenkinek ajándékai és adottságai vannak és ezeknek a közösség javát kell szolgálniuk. Egy Istent dicsőítő gyülekezet lebonthatja a korlátokat: faji, nevelési és kulturális korlátokat, amelyek sokszor elválasztják az embereket a közösségekben.

7. Holisztikus megközelítés

Gyakran, a szolgálatot végzők motiváltak és érintettek lesznek egy-egy kérdésben és azt gondolják, ha azt a konkrét problémát megoldják, akkor minden más probléma is megoldódik. A keresztyének számára, természetesen, sokszor ez a területet a Jézus Krisztussal való személyes kapcsolat.

Az természetes, hogy a keresztyén közösségfejlesztés létfontosságú eleme az evangelizáció és a tanítványozás. De mégis, a problémák tartós megoldása több mint evangelizáció és tanítványság.

Sosincs egy leegyszerűsített válasz a szegény közösségek problémáira. Sokszor azt mondják, hogy a probléma szellemi, szociális vagy oktatásügyi. Természetes, hogy ezek problémák, de ezek csak részei egy nagyobb problémának. A lakhatás megoldása nem oldja meg azt az érzelmi válságot, ami az emberben van. A keresztyén közösségfejlesztés holisztikusan közelítő szolgálat, és foglalkozik minden egyes ember: szellemi, szociális, gazdasági, politikai, kulturális, érzelmi, fizikai, morális, jogi, oktatási és családi problémájával.

A holisztikus megközelítés természetesen nehéz, hisz az ember életének rengeteg aspektusa van. Ezért nincsen jobb lehetőség annál, hogy segítünk az egyén gyülekezet felé való elköteleződésében. A gyülekezet, amely elkötelezte magát a keresztyén közösségfejlesztés mellett, nem csak az ember lelkét tekinti fontosnak, hanem annak az egész teremtett életét. Ez az ember teljes életéről szól, nem csak az örökkévalóságban, hanem a földön is.

Tehát a keresztyén közösségfejlesztés szerint a gyülekezetnek részt kell vennie az egyén életének minden aspektusában. Fontos, hogy

kapcsolatokat teremtsük más gyülekezetekkel és szervezetekkel. Ahhoz, hogy a holisztikus oldalát érvényesítsék a misszióknak, a lelkészeknek és a vezetőknek jó hálózatépítőknek kell lenniük. A keresztény közösségfejlesztés együttműködéseket épít a közösségekben, hogy így együtt tudjanak tenni a problémák megoldásának érdekében.

8. Képessé tétel

Az emberek képessé tétele, az, hogy a közösségfejlesztés során az egyének és közösségek képessé váljanak javítani saját helyzetükön, fontos eleme a keresztény közösségfejlesztésnek.

Hogyan biztosítja a lelkész, hogy az egyének képesek legyenek magukon is segíteni, miután segítettek nekik?

Gyakran a keresztény szolgálat, különösen a szegény közösségekben, függőséget teremt. Ez nem jobb, mint a kormány jóléti programjai. **A Biblia képessé tételt/ felhatalmazást tanít, nem pedig függőséget.** Az Ószövetségben Isten a szegényekkel kapcsolatban a képessé tételt alkalmazza. Az 5. Mózes 24. és 3. Mózes 19. fejezetében Isten létrehozta a választási rendszert. Amikor a gazdák betakarították a terméseiket, csak egyszer engedték átmenni őket a szántóföldön. Minden, ami hátra maradt vagy a földre esve marad, az az özvegyek, idegenek, árvák vagy szegények rendelkezésére állt, ők takarították be. Ez a lehetőség képessé tette az embereket.

- Három elv mutatkozik meg Isten úgynevezett "jóléti rendszerében" az Ószövetségben: Először is lehetőséget kell biztosítani az emberek számára, hogy kielégítsék a szükségleteiket. Az 5. Mózes és a 3. Mózes történetében ez egy olyan szántóföld volt, amelyen élelmet találtak.

- Másodsor, annak, akinek szüksége volt rá, hajlandónak kellett lennie megdolgozni ezért az élelemért. Az özvegy, idegen, árva vagy szegény embernek ki kell mennie a szántóföldre és felszednie a termést. Ez tehát a szegények részéről végzett munkát jelentette. Ez megtalálható a 2 Thesszalonikaiak 3:10-ben is, amely így szól: „Ha nem dolgozol, nem is eszel.”

- Harmadsor, ez által az első két elv által megerősödik az ember méltósága. Minden ember megkapta a méltóságot azáltal, hogy Isten képmására lett teremtve. A jótékonyság és az adományok gyakran megalázzák az embert és megfosztják méltóságától. A képessé tétel elve megerősíti az ember Istentől kapott méltóságát.

Előzmények

Több mint 600 szervezet, 200 városban és 4 államban alkalmazza a keresztény közösségfejlesztés gyakorlatát Amerikában. Ezek a gyülekezetek és szolgálatok azt mutatják, hogy lehetséges, hogy az egyház megtestesítse Isten szeretetét a világban; hogy mindenféle bőrszínűek, gazdagok és szegények meg tudnak békülni; és hogy változást tudunk elérni; hogy meg tudjuk menteni a nemzet szegénynegyedeit.

A világ több száz közösségében és városában a keresztény közösségfejlesztés ezen meghatározó alapelvei azt bizonyítják, hogy *az alulról építkező, közösségen alapuló szolgálatok, amelyeket olyan emberek vezetnek, akik a közösséget sajátjuknak érzik, a leghatékonyabb gyógyszerek a szegények gyógyulásában.*

A következő vers útmutatóként szolgál a keresztény közösségfejlesztésben dolgozók számára:

Menj az emberek közé,
élj közöttük

Tanulj tőlük
Szeresd őket
Kezdd azzal, amit tudnak,
építs arra, ami van:
De a legjobb vezetők,
úgy végzik el a feladatukat
Hogy az emberek a végén azt mondják:
"Mi magunk csináltuk".

Következtetés

Nyilvánvaló, hogy az olyan lepusztult belvárosi közösségeknek, mint például North Lawndale, óriási szükségletei vannak. Ezekben a közösségekben hiányzik a vezetés, és elengedhetetlen, hogy új vezetők kerüljenek ki, méghozzá a helyi emberek közül.

Úgy vélem, hogy a keresztény közösségfejlesztés a legjobb megközelítés nemcsak ezen jövőbeli vezetők képzésére, hanem arra is, hogy a forráshiányos közösségeinket virágzó közösségekké alakítsuk Isten ereje és az Ő elkötelezett népének erőfeszítései által.